Գ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 808 — ՇԱԲԱԹ 13 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1886 (Ն. Տ.) 25 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1886 — 27 ԶԻԼՀԻՃԱՆ 1303

40 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՁ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԻՒ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ա Ր Ե Ւ Ե Լ Ք Ի ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Նորատունկեան–խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

Ա Ր Ե Ւ Ե Լ Ք

Ի Ր Ա Գ Ի Ր

ԿՈՂԱՔԱՐԱՑԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆԵՈՐԱԳՈՒՄՆԵՐ

Ի Պոլսոյ համար 3 ամսեկան դրամագլուխ արժանի 200
» » վեցամսեայ » » 100
» » եռամսեայ » » 50
Դուրսառաջ » եւ թերգական
Թղթատարով տասնեկան » » 240
Դուրսառաջ համար եւ թերգական
Թղթատարով վեցամսեայ » » 120
Օսար երկիրներ, տասնեկան Գրամբ 56
» » վեցամսեայ » 28

Դուրս գրկուած յրագրաց համար ծախքը Տնօրինութեան վրայ է։ Խմբագրութեանս գրկուած նամակ կամ գրութիւն եւս չպարտք։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Deirmen Han Constantinople.

Կ. ՊՈԼԻՍ, 12 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, 1886

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԻԺ, ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾՈՒՄՆ ՕՐԻՆԱՑ

Նորութեամբ բացարձակապէս զուրկ վիճակ մը մեր ազգային վիճակն է։ Ճակատագրերն, ամիսներն ու տարիներն իսկ կրնան անցնիլ առանց նորութիւն մը բերելու ազգային իրաց, խնդրոց, հաստատութեանց վիճակին մէջ։ Չեռք առէք ո՛և է հաստատութիւն կամ ինդիր, ո՛րչափ եւս կենսական, տիպզողական ճանչուած տեսակէտ լինի, և տեսէք թէ կրնա՞ք նշանակել զգալի նորութիւն մը։ Անշուշտ է մանաւանդ Պարիսեցի մը, վարչութիւն մը, կամ Ընկերութիւն մը մանանձիչ ընել երբեմն անգործ կամ ապարդիւն։ Երեւոյթին ընդհանուր է, և անխուսափ ամէն ժամանակաց պատճառները բացառիկ առաւելութիւնն ալ ունենալ կը թուի։ Ազգային բնաւորութեան, միջավայրի և ազգայնոց ներքին կազմակերպութեան յարակից պայմանները կան, որք մանաւանդ պատասխան կը թուին այսպիսի կայուն և միապաղաղ վիճակ մը յառաջ բերելու։ Փոփոխութիւնն որք մերթ ընդ մերթ կուգան երեւութնել զգալի չափուն սիրտերը, կա՛մ իրական փոփոխութիւններ չեն, որով մեզ զմեզ կը խաբենք, կա՛մ հիմնաւոր բաներ չեն, որով կը չափազանցնենք լաստատութիւնն։ Այս կամ այն ուղղութեամբներին բարւոքման ամենէ ճիգ մը կրնայ պահ մը չարժման մէջ դնել անգործ ոյժեր, և՝ թերեւս հովին պէս որ կայուն չօդերուն երեսը կը խոշտանգնէ մեզմիկ՝ վազանցիկ գրգիռ մը տալ ազգային խնդիրներուն ու ձեռնարկներուն։ Բայց, — նմանութիւնը կատարեալ ընելու համար, — առուաւր զանգուածին հանդարտութիւնն ի վերջոյ կը յաղթէ այս մանր մունր ալիքներուն, որք չեն կրնար շարժել լոյծ տարրին խորերն, ինչպէս ազգային ընդհանուր անտարբերութիւնն ամուլ կը թողու այդ չլաձգային չարժուձիները, որք չեն ազդեր ազգային մարմնոյն ներքին հոծ խաւերուն վրայ, և չեն վերանորոգեր զայն։ Տարիներ առաջ ազգային կարգ մը հիմնական պէտքերու վրայ գրուած յօդուածներ առանց բնաւ անպատեհութեան կրնային պատճառել նաև այս առուր վիճակին. զի այդ պէտքերէ գոհացում տալու համար տարիներէ ի վեր իրական բան մը չզած չունի։ Ազգային զանազան հաստատութեանց կամ ինդրոց վիճակը նկարագրելու համար տարիներէ առաջ հրատարակուած տեսութիւններ թերւականներու փոխանակ մը կրնային արտատպուիլ այսօր ալ, և ո՛ գիտէ, թերեւս ճշդիւ այս դիտողութիւնն ալ կամ անոր մօտ բան մը, քանի մը տարի յառաջ հրատարակուած լինի ազգային թերթի մը մէջ։ Այս վիճակ անսովոր կամ անպատեհ բան մ՚ունենալ չերեւիր հասարակութեան համար որ յառաջ կը բերէ զայն։ Խնդիրը, սակայն, կը տարբերի խմբագրին համար, երբ ուզէ նոր բան մ՚ըսել ազգային տեսութեան մը մէջ։

Ա.յսօրինակ մտածումներ բնականապէս կը զրաղեցնէին զմեզ, երբ, վերջին եօթնեկի ազգային «դէպքերուն» վրայ ակնարկմ մը նետելով, կրցինք նշանակել իրողութիւն մը, զոր ամենայն անկեղծութեամբ կարելի է նորութիւն մը անուանել, և որ լաւագոյն է՝ գովելի նորութիւն մը։

Ազգ. Վարչութիւնը, Թաղ. Խորհրդոյ մ՚ընթացքը քննելով ծանուցեալ խնդրոյ մը մէջ, և տեսնելով թէ ինչ ինչ նկատմամբք ապօրէն և անկանոն արարք գործուած են, հարկ դատած է պատիժ մը տնօրինել՝ պաշտօնակ բ–նելով Թաղ. Խորհրդոյն Ատենապետն, Ատենադպրին և Գանձապետն, և հրամայելով որ երեք տարի ազգային ո՛և է պաշտօն չկարենան վարել։

Մեք այս առթիւ վերստին չպիտի պատմենք խնդիրն, որոյ զանազան երեւոյթները նկարագրելու տիսուր պարտականութիւնը ժամանակին կատարած էինք, գործուած ապօրինութեան մերվրայ ըրած դառն տպաւորութիւնն ևս նշանակելով ամենայն անկեղծութեամբ։ Նաև չպիտի յիշենք օրինազանց թաղականաց անուններն, որոց անձնականութեան հետ չունինք ո՛և է խրնդիր։ Ինչպէս մեր խորագրէն ալ կ՚երեւի, գործը կ՚ուզենք նկատել երբեւ սկզբունքի խնդիր միայն։

Մեր մէջ, Սահմանադրութեան հաստատումէն ի վեր, օրինքը կամ սովորութիւնն ամէն պատիժ վերացած էր ազգային վարչական չքնաղակի մէջ, կ՚ենթադրուէր թէ լոկ բարոյական նկատմունքը կը բաւէն ազգային պաշտօնները վարող ազգայիններն օրինական պատասխանութենց սահմանին մէջ պահելը։ Բայց ո՛չ մէկ ազգ, ո՛չ իսկ բարեգործական ընկերութիւն մը կը կառավարուի լոկ բարոյական նկատումներով։ Հայոց ազգային վարչութիւնը քաղաքական կառավարութեան մը պաշտօնները չի կատարեր, և քաղաքական կառավարութեան մը պէս պէտք չունի պատժելու և վարձատրելու։ Բայց վերջապէս, Տէրութեան կողմէ օրէնք մը տրուած է ազգային վարչութիւն, և առանց պատժոյ օրէնքը չունենար նուիրագործում, այսինքն՝ գործադրութիւնը պարտաւորիչ չի լինելը։ Թէեւ Պարիսեցիքը քաղաքական կառավարութեան մը հոգերը չունին, բայց բարեգործական ընկերութիւնէ մը աւելի վարչական պատասխանութեամբք ծանրաբեռնեալ է։ Բարեգործական ընկերութեան մը մէջ՝ օրինակի համար՝ անդամներն արտաքսելու կարողութիւն մը կայ, ևս նմանօրինակ տրամադրութիւններ, երբև պատիժ զանցառու անդամից դէմ, մինչ վերջին քառորդ դարու փորձառութենէն այնպէս կ՚երեւի թէ Պարիսեցիքն ալ չեն ուզեր գործադրել։ Միայն կ՚ուզեմ հարցնել քեզ թէ մեր գանուած պարագաներուն մէջ ի՞նչ կը հասկնան գնորհաւոր նոր տարի» ըսելով։ Միթէ մեր բանասիրական վերջ բերող տարի՞ կը հասկնան թէ այս տարօրինակ ուշադրութեան չարանախանձը տեսնող տարի։

—Ձմմարիտն ըսելով, պատասխանեց Քոնսէյլ, չեմ գիտեր ի՞նչ ըսեմ պարոնին։ Սապէս է թէ հետաքրքրաշարժ բաներ կը տեսնենք սա, եւ թէ երկու տասէ ի վեր ժամանակ չունեցանք ձանձրանալու։ Վերջին հրաշալիքն ամենէն զարմանալին է միշտ, և եթէ այս յառաջատաւութիւն չարուեանակէ, չեմ գիտեր թէ վերջն ո՛ւր պիտի հասնի։ Ես կը կարծեմ թէ այսպիսի տեսիլ մ՚երբէք չպիտի կրնայինք դատել։

—Երբէք, Քոնսէյլ։

—Ասկէ զատ, պարոն Ընդոյ, որ իւր լսարնական անունը կ՚արդարացնէ, քնաւ դժուարին չունեցաւ պէս է մեզ համար, վասն զի քնաւ ձանձրոյթ կամ նեղութիւն չտար մեզ։

—Ըսածիդ պէս է, Քոնսէյլ։

—Ուստի կը կարծեմ որ, եթէ անհամոյ չթուիր պարոնին, ընդհակառակ տարին այն է որ թոյլ տայ մեզ աւելի քան տեսնել....

—Աւելի քան տեսնե՛լ, Քոնսէյլ, չատ երկար կը լինի թերեւս։ Բայց Նէտ Լաթտ ի՞նչ կը խորհի։

—Նէտ Լաթտ ճշդիւ իմ խորհածիս համաձայն կը մտածէ, պատասխանեց Քոնսէյլ։ Դրական միտք մ՚է, և խոստովանիմ տատանուր։ Չունեցանք նայիլ եւ միշտ զանոնք ուսել չգաւեր իրեն։ Ինեւոյ, հնարի եւ մտի սակաւութեանն անտանելի է թագաւոր պաշտօնակ մը, որ վարժուած է ունել խորհուրդ ուսանելու եւ որ չվարանար չափաւոր քանակաւ պատանի կամ ճիս խըմելէ։

—Այդ կողմէ նեղութիւն չունիմ ես, Քոնսէյլ, այս նաւուն կերակուրներն լոյժ լաւ կը յարմարին ինձ։

—Ինձ ալ, պատասխանեց Քոնսէյլ, ուստի ո՛րչափ վարպետ Լաթտ փախչիլ ի՞ուզէ, այնչափ ես ալ մնալ ի՛ուզեմ։ Ուստի, եթէ նոր սկսող տարին լաւ չլինի ինձ համար, Լաթտի համար լաւ կը լինի, եւ վտանգաբաժան, այս կերպիկ միշտ գոհ եղող մը կը գտնուի մեր մէջ։ Վերջապէս, եզրակացնելու համար, ինչ որ պարտին հաճոյ պիտի լինի, զայն կ՚ըզձանամ իրեն։

—Շնորհակալ եմ, Քոնսէյլ։ Միայն սէտի խնդրեմ քեզնէ որ կարանդչէքի խնդիրն եւաքի թողլով, անոր տեղ լաւ ձեռնասպնդում մ՚առանաս լինիմ, վասն զի ասկէ ուրիշ բան մը չկայ իմ վրայ։

—Արտնն երբէք այսչափ առատաձեռն եղած չէր, պատասխանեց Քոնսէյլ։

Եւ մեկնեցաւ բարի աղան։

Յունվ. 2 ին տասն–մէկ հազար երեք հարիւր քառասուն մղոն, կամ հինգ հազար երկու հարիւր յիսուն փարսախ ճանապարհ ըրած էինք մեր չափերէն ակռեալ։ Նօթինկհամ ցուտին առջեւ կը տարածուէին բուսած ծովին վտանգաւոր կողմերն, Աւետարանիչ Լիւսիասին արեւելեան ծովախորշ մտնելու եւ մեր նաւը քանի մը մղոն միայն հեռի էր այն անասուր խութերէն, որոյ վրայ քիչ մնաց սիսի խորտակէին Քուբի նաւերն 1770 թուականն։ Քուբի նստած նաւը ժայռի մը դարնուեցաւ, բայց բարեբաղդաբար ծովասոյզ չեղաւ սա պարագային շնորհիւ, որ բուսած կատրը՝ նաւին բախումէն կտրելով՝ նորա ծակած գոգին մէջ վարսեալ մնաց։

Փափաքելի էր ինձ տեսնել զայն երեք հարիւր վաթսուն փարսախ երկայն խութ, որոյ դէմ յարձակուի ծովը ահեղ ուժգնութեամբ եւ որոտընդոստ ճաքճատմամբ կը փչրէր։ Բայց նոյն պահուն, Նօթինկհամի գիւղական մարդկանց մէջ ծովուն խորերը կը քչէին, եւ չկրցի տեսնել այն բուսատածին պատուարներն։ Չարի եղաւ ինձ չատանալ մեր ցանցերուն բերած բազմազան ձուկերով, որոց մէջ նշանաւոր էին գերմինք, թիւնոսաց մեծութեամբ տեսակ մ՚սիսեռիք, կապուտակ կողերով եւ երիզաձեւ գիծերով, որք կենդանւոյն կենաց հետ կ՚անհետանան։ Այս ձկունք երամ երամ կ՚ընկերանային մեզ եւ աներեւոյթ կերակուր մը կ՚ընձեռէին մեր սեղանին։ Նոյնպէս բազմաթիւ ապարք բռնուեցան, կէս տասնորդ ամեհիք երկայնութեամբ, որք աղջամղջին գիշերոյ մէջ օդն ու ջուրը փոփոխիլ կ՚ակսեն իրենց փոսփորափայլ նշոյլներով։ Ցանցին մէջէն կակաւորիցս և կենդանատնկոց հետ գազ զանազան տեսակ ալկիոններ, երկնոներ, ուռնաձուկեր, խըմիաձուկեր, կերիտներ, հիւսներ։ Փղոսկր հիւսներ։ Փղոսկր կը ներկայանար գեղաձեւ ջրհնոտերով, մեծութիւններով, մակրոմիտներով, որոց մէջէն գտնեցի պանչելի նեմոպոմա Հելենիթոյիա մը, որ մինչեւ այսօր անծանօթ էր գիտնոց։

Ծովախորշէն դուրս ելանք երկու օր յետոյ, յունվ. 4ին, Պապուազիոյ ծովերուց ամենէ հասանք։ Այս տեղիս Նըոյ նաւապետ խնացուց ինձ թէ Թորէզի նեղուցէն Հնդկական Ովկիանոսն երթալու դիտաւորութիւն ունէր։ Նէտ Լաթտ զայս լսելով ուրախ եղաւ որ այս ուղի գինքն եւրոպացիներ կը ծանեցնէր։

Թորէզի նեղուցն ոչ նուազ վտանգաւոր համարուած է մէկը ցցուած խիտ խութերով քան ծավալունքն յամախող վայրկեան բնիկներով։ Նոր–Հոլանտան կը բաժնէ Պապուազիոյ ժեղ կղզիէն, որ Նոր–Գինէա ալ կը կոչուի։

Պապուազիա չորս հարիւր փարսախ երկայնութիւն եւ հարիւր երեսուն փարսախ լայնութիւն ունի։ Լայնութեան 0°19՛ եւ 10°2՛ սահմանացրուն միջեւ, եւ երկայնութեան 128°25՛ եւ 146°15՛ սահմաններուն միջեւ կը գտնուի։ Կէս օրին, երբոր երկրորդն արեւուն բարձրութիւնը կը չափէր, Արձակաքս վերանց կատարները նշմարեցի, որք մակարդակներով բարձրացած եւ օղակաւոր բեւեռաց նման սուր ծայր ըսլ ուսարատած էին։

Այս կղզի, 1511 թուին գտնուած է Ֆրանչիսքոյ Ալբրանոյ Բորտուկէզ նաւապետէն, եւ հետզհետէ այլ եւ այլ նաւապետաց եւ գրագիտաց այցերն ընդունած, մանաւանդ Թոմասի, Տամբիէրի, Ֆիւմէլի, Քարթրէի, Լաուսբուսի, Պուկէնվիլի, Քուքի, Տորէմպի, Մաք Քլիւերի, ո՛Ռնթրըքտոյի, Տիւբէրէյի եւ վերջապէս 1827 ին Տիւմոն–տ՚Իւրվիլի։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊՈՒԼԿԱՐԻԱ ԵՒ ՌՈՒՍԻԱ

(ՄԲԱԳԴ. ՅՕԴ. «ԹԱՅՄՏ»ի, ՅՄԵՊՏ.)

«Երբեակ Դաշնակցութիւնը կազմոյ կայսրութիւնը գերբար խաբելու արուեստին մէջ նշանաւոր յառաջդիմութիւն մը կ՚ընէն, որ չատ արագաձալի պիտի չլինէր, եթէ ուսիսա վերստանայ զիւր առջի գերբնչանութիւն պուլկար բանակին վրայ, ուսկի աչարկու գերը մը բռնած պիտի լինի քան յառաջագոյն։ Ա.յլ այս նկատմամբ չի խուսվեցներ աւստրացի պետական մարդոց Զարահաճոյ տրամադրութիւնը։ Ջին ուրանար թէ իրօրութիւնն այդպէս է, բայց չին ուզեր ո՛և է հետեւութիւն հանել։ Գալով Ռուսաց, նոքա բացորոշ պատասխան մ՚ունին այս կարգի դիտողութենց։ Կ՚ընդունին թէ, երբ վերստին ռուսացնեն պուլկար բանակը, ռուսական ազդեցութիւնը պիտի տարածի Պալքանաց հարաւային կողմը բաւական հետեւողը։ բայց, կը հարցնեն յաղթանակաւ, ուր է յանդգնութիւն, ո՛չ ապաքէն անոնց որք կատարեցին կամ չատագովեցին փիլիպէի յեղափոխութիւնն, որով Արեւ. Բումելիա Պուլկարիոյ հետ միացուեցաւ։ Ռուսիա կը պահանջէ զիւր նախկին գերիշխանութիւնը պուլկար բանակին վրայ, և ինչ ընէ, եթէ այսօր այդ բանակ Պալքանաց հարաւակողմն ևս կը տարածի։ — Ա.յս զուարճալի վատաով, Ալէքսանդր Իչխան կրնար ապացուցանել թէ ինք ռուս գործակատաց ամենէն եռանդունն ու յաջողակունն եղած է։ Ա.յդ վատ չատ լաւ կը պատչաճի այժմեան բազքականութեան, որ է՝ խոյս տալ ապարիտութեան օրինական կէտերէ, բռքոշել բուն չարժառիթներն, և մի եւ նոյն ժամանակ յառաջ տանիլ ռուսացութեան ընդարձակեալ Պուլկարիոյ։ Կայսերական Իմիերի մը անուանումը կրնար գոչիլ Աւստրիոյ գերբազդատութեան. ուստի կայս. Իմիերէը չպիտի զրկուի. բայց Քալդարա զօրավարը պիտի երթայ Սոֆիա, և կարող պիտի լինի գործել ինչ որ ամենաարդեր տիտղոսները կրող ռուս պաշտօնատար մը պիտի գործէր։ Ռուսական զինուորական գրասեմ մը կրնար վերարուիլ Աւստրիոյ զգացումներն և զայրացնել Մաճառներն։ Բայց Ռուսիա զինուորական գերբատմէն աւելի լաւ միջոցներ կը գտնէ իւր նպատակին հասնելու։ Ռուսիա բաղաքականութեան դրանչելապէս կը պատչաճեցնէ մեքինական այն մեծ սկզբունք թէ ժամանակն և զօրութիւն երբեմն վերածելի են։ Մեծ չանքով մը Ռուսիա կրնար անվիճապէս հաստատուիլ ի Պուլկարիա։ Բայց դոյն և գերեթէ աննչմարելի չանքով մ՚ալ՝ երկար ժամանակ չարատեւելով՝ կրնայ նոյն բանն՝ընել հաւասար աստիճանաւ, մինչ չարժման դանդաղութիւնն հաւանօրէն չատ մը խնամուն մարդոց ժխտել պիտի տայ չարժման գոյութիւնն իսկ։

(Շարունակելի)

—)(43)(—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒԼ ՎԷՐՆ

ՔՍԱՆ ՀԱԶԱՐ ՓԱՐՍԱԽ

ՏՕՎԵՐՈՒՆ ՏԱԿ

ՊԱԿՆԿԱԼ Ի ՖՐԱՆՉԱԿԱՆ ՀԵՄԱՐԱՆԷՆ

ԳԼՈՒԽ ԺԳ.

ՎԱՆԻՐՈՐՈՑ

Բնիկները բաւական լաւ ընդունելութիւն ըրին նաւաբեկեալց, որք զետեղեցան կղզւոյն մէջ, եւ աւելի փոքր նաւ մը չինեցին երկու մեծերուն մնացորդներովը։ Քանի մը նաւաստիք կամովին Վանիրորոյ կեցան։ Մնացեալք, հիւանդ կամ ակար, Լա Բէրուզի հետ չուեցին դէպի Սալոմոն կղզիները, եւ նոցա գլխաւորին արեւմտեան ծովեզրին առջեւ, Տէսէքսին եւ Ամֆիֆաքսին հրամանատներուն մէջ տեղն սպառազուռ կրան։

—Ինչպէս դիտէք զայս, գոչեցի։

—Աւտակի այս վերջին նաւաբեկութեան տեղւոյն վրայ գտայ։»

Զայս լսելով Նըոյ նաւապետ թանագէտ մը գոյ առաւ ինձ, Ֆրանսական գինանշանով գրոշմեալ եւ ադի ջուրերէն ժանգոտեալ, բացաւ եւ մէջէն դեղնած

ԳԼՈՒԽ Ի.

ԹՈՐԷԶԻ ՆԵՂՈՒՑԸ

Դեկտ. 27 էն 28ի գիշերը Նօթինկհամ մեկնեցաւ Վանիրորոյի առջեւէն բուռն ապտակութեամբ դէպ յարեւմտեան հարաւ դիմելով, եւ երեք աւուր մէջ անցաւ այն եօթն հարիւր յիսուն փարսախներն, որք Լա Բէրուզի կղզեխումբը կը բաժնեն Պապուազիոյ հարաւային արեւելեան սահմանդէն։

1863 յունվ. 1 ին, առաւօտուն կանուխ, Քոնսէյլ քովս եկաւ դարատաւիին վրայ։

—Պարո՛ն, ըսաւ ինձ քաջ աղան, պարտքը կը ներէ՞ ինձ չնորհաւոր նոր տարի մաղթել քեզի։

—Ինչ կ՚ըսես, Քոնսէյլ, զիս ճշդիւ ի փարիզ Բուսաբանական Պարտիզի սենեկիս մէջ կը կարծես։ Կ՚ընդունիմ բարեմղթութիւնդ եւ չնորհակալութիւնս կը յայտնեմ քեզ։ Միայն կ՚ուզեմ հարցնել քեզ թէ մեր գանուած պարագաներուն մէջ ի՞նչ կը հասկնաս գչնորհաւոր նոր տարի» ըսելով։ Միթէ մեր բանասիրական վերջ բերող տարի՞ կը հասկնաս թէ այս տարօրինակ ուշադրութեան չարանախանձը տեսնող տարի։

—Ձշմարիտն ըսելով, պատասխանեց Քոնսէյլ, չեմ գիտեր ի՞նչ ըսեմ պարոնին։ Սապէս է թէ հետաքրքրաշարժ բաներ կը տեսնենք սա, եւ թէ երկու տասէ ի վեր ժամանակ չունեցանք ձանձրանալու։ Վերջին հրաշալիքն ամենէն զարմանալին է միշտ, և եթէ այս յառաջատաւութիւն չարուեանակէ, չեմ գիտեր թէ վերջն ո՛ւր պիտի հասնի։ Ես կը կարծեմ թէ այսպիսի տեսիլ մ՚երբէք չպիտի կրնայինք դատել։

—Երբէք, Քոնսէյլ։

—Ասկէ զատ, պարոն Ընդոյ, որ իւր լսարնական անունը կ՚արդարացնէ, քնաւ դժուարին չունեցաւ պէս է մեզ համար, վասն զի քնաւ ձանձրոյթ կամ նեղութիւն չտար մեզ։

—Ըսածիդ պէս է, Քոնսէյլ։

—Ուստի կը կարծեմ որ, եթէ անհամոյ չթուիր պարոնին, ընդհակառակ տարին այն է որ թոյլ տայ մեզ աւելի քան տեսնել....

—Աւելի քան տեսնե՛լ, Քոնսէյլ, չատ երկար կը լինի թերեւս։ Բայց Նէտ Լաթտ ի՞նչ կը խորհի։

—Նէտ Լաթտ ճշդիւ իմ խորհածիս համաձայն կը մտածէ, պատասխանեց Քոնսէյլ։ Դրական միտք մ՚է, և խոստովանիմ տատանուր։ Չունեցանք նայիլ եւ միշտ զանոնք ուսել չգաւեր իրեն։ Ինեւոյ, հնարի եւ մտի սակաւութեանն անտանելի է թագաւոր պաշտօնակ մը, որ վարժուած է ունել խորհուրդ ուսանելու եւ որ չվարանար չափաւոր քանակաւ պատանի կամ ճիս խըմելէ։

—Այդ կողմէ նեղութիւն չունիմ ես, Քոնսէյլ, այս նաւուն կերակուրներն լոյժ լաւ կը յարմարին ինձ։

—Ինձ ալ, պատասխանեց Քոնսէյլ, ուստի ո՛րչափ վարպետ Լաթտ փախչիլ ի՞ուզէ, այնչափ ես ալ մնալ ի՛ուզեմ։ Ուստի, եթէ նոր սկսող տարին լաւ չլինի ինձ համար, Լաթտի համար լաւ կը լինի, եւ վտանգաբաժան, այս կերպիկ միշտ գոհ եղող մը կը գտնուի մեր մէջ։ Վերջապէս, եզրակացնելու համար, ինչ որ պարտին հաճոյ պիտի լինի, զայն կ՚ըզձանամ իրեն։

—Շնորհակալ եմ, Քոնսէյլ։ Միայն սէտի խնդրեմ քեզնէ որ կարանդչէքի խնդիրն եւաքի թողլով, անոր տեղ լաւ ձեռնասպնդում մ՚առանաս լինիմ, վասն զի ասկէ ուրիշ բան մը չկայ իմ վրայ։

—Արտնն երբէք այսչափ առատաձեռն եղած չէր, պատասխանեց Քոնսէյլ։

Եւ մեկնեցաւ բարի աղան։

Յունվ. 2 ին տասն–մէկ հազար երեք հարիւր քառասուն մղոն, կամ հինգ հազար երկու հարիւր յիսուն փարսախ ճանապարհ ըրած էինք մեր չափերէն ակռեալ։ Նօթինկհամի ցուտին առջեւ կը տարածուէին բուսած ծովին վտանգաւոր կողմերն, Աւետարանիչ Լիւսիասին արեւելեան ծովախորշ մտնելու եւ մեր նաւը քանի մը մղոն միայն հեռի էր այն անասուր խութերէն, որոյ վրայ քիչ մնաց սիսի խորտակէին Քուբի նաւերն 1770 թուականն։ Քուբի նստած նաւը ժայռի մը դարնուեցաւ, բայց բարեբաղդաբար ծովասոյզ չեղաւ սա պարագային շնորհիւ, որ բուսած կատրը՝ նաւին բախումէն կտրելով՝ նորա ծակած գոգին մէջ վարսեալ մնաց։

Փափաքելի էր ինձ տեսնել զայն երեք հարիւր վաթսուն փարսախ երկայն խութ, որոյ դէմ յարձակուի ծովը ահեղ ուժգնութեամբ եւ որոտընդոստ ճաքճատմամբ կը փչրէր։ Բայց նոյն պահուն, Նօթինկհամի գիւղական մարդկանց մէջ ծովուն խորերը կը քչէին, եւ չկրցի տեսնել այն բուսատածին պատուարներն։ Չարի եղաւ ինձ չատանալ մեր ցանցերուն բերած բազմազան ձուկերով, որոց մէջ նշանաւոր էին գերմինք, թիւնոսաց մեծութեամբ տեսակ մ՚սիսեռիք, կապուտակ կողերով եւ երիզաձեւ գիծերով, որք կենդանւոյն կենաց հետ կ՚անհետանան։ Այս ձկունք երամ երամ կ՚ընկերանային մեզ եւ աներեւոյթ կերակուր մը կ՚ընձեռէին մեր սեղանին։ Նոյնպէս բազմաթիւ ապարք բռնուեցան, կէս տասնորդ ամեհիք երկայնութեամբ, որք աղջամղջին գիշերոյ մէջ օդն ու ջուրը փոփոխիլ կ՚ակսեն իրենց փոսփորափայլ նշոյլներով։ Ցանցին մէջէն կակաւորիցս և կենդանատնկոց հետ գազ զանազան տեսակ ալկիոններ, երկնոներ, ուռնաձուկեր, խըմիաձուկեր, կերիտներ, հիւսներ։ Փղոսկր հիւսներ։ Փղոսկր կը ներկայանար գեղաձեւ ջրհնոտերով, մեծութիւններով, մակրոմիտներով, որոց մէջէն գտնեցի պանչելի նեմոպոմա Հելենիթոյիա մը, որ մինչեւ այսօր անծանօթ էր գիտնոց։

Ծովախորշէն դուրս ելանք երկու օր յետոյ, յունվ. 4ին, Պապուազիոյ ծովերուց ամենէ հասանք։ Այս տեղիս Նըոյ նաւապետ խնացուց ինձ թէ Թորէզի նեղուցէն Հնդկական Ովկիանոսն երթալու դիտաւորութիւն ունէր։ Նէտ Լաթտ զայս լսելով ուրախ եղաւ որ այս ուղի գինքն եւրոպացիներ կը ծանեցնէր։

Թորէզի նեղուցն ոչ նուազ վտանգաւոր համարուած է մէկը ցցուած խիտ խութերով քան ծավալունքն յամախող վայրկեան բնիկներով։ Նոր–Հոլանտան կը բաժնէ Պապուազիոյ ժեղ կղզիէն, որ Նոր–Գինէա ալ կը կոչուի։

Պապուազիա չորս հարիւր փարսախ երկայնութիւն եւ հարիւր երեսուն փարսախ լայնութիւն ունի։ Լայնութեան 0°19՛ եւ 10°2՛ սահմանացրուն միջեւ, եւ երկայնութեան 128°25՛ եւ 146°15՛ սահմաններուն միջեւ կը գտնուի։ Կէս օրին, երբոր երկրորդն արեւուն բարձրութիւնը կը չափէր, Արձակաքս վերանց կատարները նշմարեցի, որք մակարդակներով բարձրացած եւ օղակաւոր բեւեռաց նման սուր ծայր ըսլ ուսարատած էին։

Այս կղզի, 1511 թուին գտնուած է Ֆրանչիսքոյ Ալբրանոյ Բորտուկէզ նաւապետէն, եւ հետզհետէ այլ եւ այլ նաւապետաց եւ գրագիտաց այցերն ընդունած, մանաւանդ Թոմասի, Տամբիէրի, Ֆիւմէլի, Քարթրէի, Լաուսբուսի, Պուկէնվիլի, Քուքի, Տորէմպի, Մաք Քլիւերի, ո՛Ռնթրըքտոյի, Տիւբէրէյի եւ վերջապէս 1827 ին Տիւմոն–տ՚Իւրվիլի։

(Շարունակելի)

ԱՐԱՐԱՏ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՆԿԱԽ ԹԵՐԹԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՄԱՐ
ՀԱՆԴԷՍ
ՏԱՐԻ ԺԲ
ՀԱՏՈՐ ԱՌԱՋԻՆ
ՀԱՄԱՐ 1886

ԽՍՆԱՓ ՂՎԶՈՆՑՈՒ

Գ. ՏՈՒՐՊ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ի ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

1883-87 ԹՎ. 1887-88 ՏԱՐԻՆԵՐ

Նամակ ծանր ինչ մեղանչման, որ ի Տիրոջ ոչ գործեցի, եւ ոչ ի բերանոյ իմոյ ելանէ, այլ ի սրտէ իմմէ ելեալ է, եւ ես ինքս ի մեղս իմ գիտեմ զայն, եւ մեղքս իմ միշտ առաջի իմ է։ Քեզ միայն մեղայ, եւ զչար առաջի քո արարի, զի արդար երեւիս ի բանի քում, եւ յաղթես յդատի քում։ Ահա յանօրէնութեանց ծնայ, եւ յմեղս ետուն զիս մայր իմ։ Ահա զճշմարտութիւն սիրեցեր, եւ զանծանօթ եւ զգաղտնի իմաստութեան քո յայտնեցեր ինձ։ Սրբեսցես զիս ի մեղաց իմոց, եւ սրբեսցիմ, լուացես զիս, եւ սպիտակասցիմ քան զձիւն։ Լուցես ինձ ուրախութիւն եւ զուարճութիւն, եւ ցնծասցեն ոսկերք խոնարհեցուցեալք։ Դարձո զերեսս քո յմեղաց իմոց, եւ զամենայն անօրէնութիւնս իմ ջնջեա։ Սիրտ սուրբ արա յիս, Աստուած, եւ հոգի ուղիղ նորոգեա յինէն։ Մի մերժեր զիս յերեսաց քոց, եւ զհոգի քո սուրբ մի առներ յինէն։ Դարձո ինձ զուրախութիւն փրկութեան քոյ, եւ հոգւով գերագոյնով հաստատեա զիս։ Ուսուցից զանօրէնս զճանապարհս քո, եւ ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։ Փրկեա զիս յարեանց արեանց, Աստուած, Աստուած փրկութեան իմոյ, եւ ուրախասցի լեզու իմ զարդարութիւն քո։ Տէր, շրթունս իմ բացես, եւ բերան իմ պատմեսցէ զգովութիւն քո։ Զի եթէ կամեցեր պատարագի, տայի գնա, ողջակէզք ոչ հաճեսցին քեզ։ Զոհ Աստուծոյ հոգի համակրեալ, սիրտ համակրեալ եւ խոնարհեալ Աստուած ոչ արհամարհեսցէ։ Արա բարութիւն ի հաճութեան քում ընդ Սիոն, եւ շինեսցին պարիսպք Երուսաղէմի։ Յայնժամ կամեսցիս զոհս արդարութեան, ընծայս եւ ողջակէզս, յայնժամ մատուսցեն յսեղանի քում զհորթս։

Ես Ղազար Ալիշանս, Ծ. Վարդապետ, Ի Ս. Ղազարու Մխիթարեան Միաբանութենէ, Ի Վենետիկ։

Ի ՏԱՐԻ ՌՃԼԶ (1886)։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ի ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

1883-87 ԹՎ. 1887-88 ՏԱՐԻՆԵՐ

Նամակ, ծանր ինչ մեղանչման, որ ի Տիրոջ ոչ գործեցի, եւ ոչ ի բերանոյ իմոյ ելանէ, այլ ի սրտէ իմմէ ելեալ է, եւ ես ինքս ի մեղս իմ գիտեմ զայն, եւ մեղքս իմ միշտ առաջի իմ է։ Քեզ միայն մեղայ, եւ զչար առաջի քո արարի, զի արդար երեւիս ի բանի քում, եւ յաղթես յդատի քում։ Ահա յանօրէնութեանց ծնայ, եւ յմեղս ետուն զիս մայր իմ։ Ահա զճշմարտութիւն սիրեցեր, եւ զանծանօթ եւ զգաղտնի իմաստութեան քո յայտնեցեր ինձ։ Սրբեսցես զիս ի մեղաց իմոց, եւ սրբեսցիմ, լուացես զիս, եւ սպիտակասցիմ քան զձիւն։ Լուցես ինձ ուրախութիւն եւ զուարճութիւն, եւ ցնծասցեն ոսկերք խոնարհեցուցեալք։ Դարձո զերեսս քո յմեղաց իմոց, եւ զամենայն անօրէնութիւնս իմ ջնջեա։ Սիրտ սուրբ արա յիս, Աստուած, եւ հոգի ուղիղ նորոգեա յինէն։ Մի մերժեր զիս յերեսաց քոց, եւ զհոգի քո սուրբ մի առներ յինէն։ Դարձո ինձ զուրախութիւն փրկութեան քոյ, եւ հոգւով գերագոյնով հաստատեա զիս։ Ուսուցից զանօրէնս զճանապարհս քո, եւ ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։ Փրկեա զիս յարեանց արեանց, Աստուած, Աստուած փրկութեան իմոյ, եւ ուրախասցի լեզու իմ զարդարութիւն քո։ Տէր, շրթունս իմ բացես, եւ բերան իմ պատմեսցէ զգովութիւն քո։ Զի եթէ կամեցեր պատարագի, տայի գնա, ողջակէզք ոչ հաճեսցին քեզ։ Զոհ Աստուծոյ հոգի համակրեալ, սիրտ համակրեալ եւ խոնարհեալ Աստուած ոչ արհամարհեսցէ։ Արա բարութիւն ի հաճութեան քում ընդ Սիոն, եւ շինեսցին պարիսպք Երուսաղէմի։ Յայնժամ կամեսցիս զոհս արդարութեան, ընծայս եւ ողջակէզս, յայնժամ մատուսցեն յսեղանի քում զհորթս։

Ես Ղազար Ալիշանս, Ծ. Վարդապետ, Ի Ս. Ղազարու Մխիթարեան Միաբանութենէ, Ի Վենետիկ։

Ի ՏԱՐԻ ՌՃԼԶ (1886)։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Ի ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

1883-87 ԹՎ. 1887-88 ՏԱՐԻՆԵՐ

Նամակ, ծանր ինչ մեղանչման, որ ի Տիրոջ ոչ գործեցի, եւ ոչ ի բերանոյ իմոյ ելանէ, այլ ի սրտէ իմմէ ելեալ է, եւ ես ինքս ի մեղս իմ գիտեմ զայն, եւ մեղքս իմ միշտ առաջի իմ է։ Քեզ միայն մեղայ, եւ զչար առաջի քո արարի, զի արդար երեւիս ի բանի քում, եւ յաղթես յդատի քում։ Ահա յանօրէնութեանց ծնայ, եւ յմեղս ետուն զիս մայր իմ։ Ահա զճշմարտութիւն սիրեցեր, եւ զանծանօթ եւ զգաղտնի իմաստութեան քո յայտնեցեր ինձ։ Սրբեսցես զիս ի մեղաց իմոց, եւ սրբեսցիմ, լուացես զիս, եւ սպիտակասցիմ քան զձիւն։ Լուցես ինձ ուրախութիւն եւ զուարճութիւն, եւ ցնծասցեն ոսկերք խոնարհեցուցեալք։ Դարձո զերեսս քո յմեղաց իմոց, եւ զամենայն անօրէնութիւնս իմ ջնջեա։ Սիրտ սուրբ արա յիս, Աստուած, եւ հոգի ուղիղ նորոգեա յինէն։ Մի մերժեր զիս յերեսաց քոց, եւ զհոգի քո սուրբ մի առներ յինէն։ Դարձո ինձ զուրախութիւն փրկութեան քոյ, եւ հոգւով գերագոյնով հաստատեա զիս։ Ուսուցից զանօրէնս զճանապարհս քո, եւ ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։ Փրկեա զիս յարեանց արեանց, Աստուած, Աստուած փրկութեան իմոյ, եւ ուրախասցի լեզու իմ զարդարութիւն քո։ Տէր, շրթունս իմ բացես, եւ բերան իմ պատմեսցէ զգովութիւն քո։ Զի եթէ կամեցեր պատարագի, տայի գնա, ողջակէզք ոչ հաճեսցին քեզ։ Զոհ Աստուծոյ հոգի համակրեալ, սիրտ համակրեալ եւ խոնարհեալ Աստուած ոչ արհամարհեսցէ։ Արա բարութիւն ի հաճութեան քում ընդ Սիոն, եւ շինեսցին պարիսպք Երուսաղէմի։ Յայնժամ կամեսցիս զոհս արդարութեան, ընծայս եւ ողջակէզս, յայնժամ մատուսցեն յսեղանի քում զհորթս։

Ես Ղազար Ալիշանս, Ծ. Վարդապետ, Ի Ս. Ղազարու Մխիթարեան Միաբանութենէ, Ի Վենետիկ։

Ի ՏԱՐԻ ՌՃԼԶ (1886)։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՄ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ԹԵՐԹԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ի ՍՏԱՄԲՈՒԼ

ՏՊԱՐԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՓՈՍՏԱՆՑԵԱՆ

ՏԱՐԻ ԺԱ.

ԹԻՒ 3.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՄ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ԹԵՐԹԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ի ՍՏԱՄԲՈՒԼ

ՏՊԱՐԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՓՈՍՏԱՆՑԵԱՆ

ՏԱՐԻ ԺԱ.

ԹԻՒ 3.

10 ՀՈՒԼԻՍ 1886

ՎԱՃԱՌՈՒԱԾ ՅԱՆՁ

— —

ԱՂԻՒ

— —

ՎԱՃԱՌՈՒԱԾ ՅԱՆՁ

— —

Տպաւորուած ի վանս Մսհակեան ի տարին 1886։

3—3

10 ՀՈՒԼԻՍ 1886

ՎԱՃԱՌՈՒԱԾ ՅԱՆՁ

— —

ԱՂԻՒ

— —

ՎԱՃԱՌՈՒԱԾ ՅԱՆՁ

— —

Տպաւորուած ի վանս Մսհակեան ի տարին 1886։

3—3

10 ՀՈՒԼԻՍ 1886

ԺԱՄԱՑՈՒՅՑ ՀԱՅՈՑ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ի ՍՏԱՄԲՈՒԼ

ՏՊԱՐԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՓՈՍՏԱՆՑԵԱՆ

ՏԱՐԻ ԺԱ.

ԹԻՒ 3.

10 ՀՈՒԼԻՍ 1886

ՎԱՃԱՌՈՒԱԾ ՅԱՆՁ

— —

ԱՂԻՒ

— —

ՎԱՃԱՌՈՒԱԾ ՅԱՆՁ

— —

Տպաւորուած ի վանս Մսհակեան ի տարին 1886։

3—3

10 ՀՈՒԼԻՍ 1886

ԺԱՄԱՑՈՒՅՑ ՀԱՅՈՑ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ի ՍՏԱՄԲՈՒԼ

ՏՊԱՐԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՓՈՍՏԱՆՑԵԱՆ

ՏԱՐԻ ԺԱ.

ԹԻՒ 3.

10 ՀՈՒԼԻՍ 1886

ԴԱՒԱՍՏ

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԴԱՒԱՍՏԱՑՈՒՑԱԿԱՆ ԴԱՒԱՍՏԱՑՈՒՑԻՉ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐՈՒ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻ

Տպարանական եւ հրատարակչական գործերու համար ներկայացուցիչ՝ Ա. Ա. Ալեքսանեան, Մոսկուա – Գոմոր – Տան Ն. Ս. Ֆ. Ռ. Խ. Կեդրոնական Գործադիր Կոմիտէին կից Ժողովրդական Կոմիսարներու Խորհուրդին Գործերու Կառավարչութեան։

Հրատարակութեան տարեկան գինը՝ 10 ռուբլի։

Հասցէ՝ Մոսկուա, Տվերսկոյ պուլվար, 6։

Հեռագրական հասցէ՝ Մոսկուա, Դաւասդ։

Հեռաձայն՝ Մ. 1-00-00։

Ստացական հաշիւ՝ Մոսկուայի Ժողովրդական Բանկ, Ընթացիկ հաշիւ թիւ 507

Տպագրութեան ընդունուած է՝ 1 Յունուար 1926։

Տպագրութեան յանձնուած է՝ 1 Յունուար 1926։

Տպագրութեան ստորագրուած է՝ 1 Յունուար 1926։

Տպագրութեան դուրս եկած է՝ 1 Յունուար 1926։

Տպարան Ընդհ. Ա. Ա. Ալեքսանեան։ Գլխ. խմբագիր՝ Ա. Ա. Ալեքսանեան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԴԱՒԱՍՏԱՑՈՒՑԱԿԱՆ ԴԱՒԱՍՏԱՑՈՒՑԻՉ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐՈՒ

ԴԱՒԱՍՏ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻ

Ընդհ. Տնօրէն՝ Ա. Ա. Ալեքսանեան

Խմբագիր՝ Ա. Ա. Ալեքսանեան

Ընդհանուր գումարը բաժնետոմսերու 20,000,000

Վճարուած գումարը » 10,000,000

Պահուստային արկածներու դէմ պահուած » 10,000,000

Գրասենեակ՝ Ա. Իսրայէլեան 26

Հեռ. 2-12-34

ԿԱՐԻՔԻ ՅԱՏՈՒԿ ԲԱԺԻՆՆԵՐՈՎ ԱԿՍԻՈՄԱՏԻԿ ՀԱՆՔԱՐԱՆ

Ա. Ե. ՓԱՓԱԶԵԱՆ ԿԱՐԻՔԻ ԱՌԱՋԱՒՈՐ ՆԱՀԱՆԳԱՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻ